

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Frank Dahlgaard gør det åbenbart til en stor konservativ dyd ikke at ryste på hånden, når man fører kniven. Jeg kan forstå, at hr. Frank Dahlgaard så i hvert fald i demokratisk sammenhæng er tilbage i det eksempel, jeg nævnte, fra provisorietiden under Estrup. Det er åbenbart det niveau, hr. Frank Dahlgaard gerne vil trække Folketinget tilbage til. Det må han jo så svare for.

Hr. Dahlgaard kunne måske også kommentere det eksempel, jeg tidligere nævnte, omkring Dansk Ungdoms Fællesråd. Det er jo sådan set en meget parallel sag, hvis man skal tro hr. Frank Dahlgaards valg af ord. Var det ikke rimeligt, om man dengang havde lavet en liste over, hvilke ungdomsorganisationer der for fremtiden ikke kunne få penge, og at der ikke måtte oprettes ungdomsorganisationer f.eks. i to eller tre år eller noget andet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, hvordan man har diskuteret det i Det Konservative Folkeparti, men hos SF har vi diskuteret det på den måde, at vi mener, at der skal være orden i økonomien, forstået på den måde, at offentlige midler selvfølgelig kun skal de steder hen, hvor offentlige midler skal hen, og de skal anvendes til de formål, som er tilsigtet.

Her har vi et lovforslag, som siger, at det har det ikke til formål, men som samtidig også indebærer en række ting, hvor man efter vores opfattelse er på kant med en række af vores retsprincipper og på en række områder fratager nogle mennesker nogle muligheder, som de ellers ville have haft, i forhold til domstolene.

Jeg afventer også, som jeg tror andre også gør, undervisningsministerens svar på fru Birthe Rønn Hornbechs spørgsmål.

Så til hr. Frank Dahlgaards karakteristik af forskellige jurister: Jeg håber ikke, at hr. Frank Dahlgaard har det med jura, som han somme tider har det økonomi; men noget tyder på, at det er værre her. Sagen er jo den, at her har vi en diskussion om nogle meget principielle ting, hvor landets jurister over en bred kam har udtalt sig næsten samstemmende. Og det er ikke hvem som helst, det er præsidenterne for henholdsvis Sø- og Handelsretten og Københavns Byret, det er formanden for Dommerforeningen, det er en række juridiske professorer

rundt omkring, der har sagt: Det her er altså på kanten.

Så synes jeg, at vi herinde ville være underlige, hvis vi ikke lyttede til dem og spurgte dem nærmere til råds: Hvad er det, I mener med det? Og hvis vi ikke har lyttet til dem og bare gennemfører det, så tror jeg, vi i historiens lys vil stå os meget dårligt, i hvert fald dem, der har været med til at vedtage lovforslaget.

Addi Andersen (CD):

Tvindimperiet skal ikke på baggrund af de seneste dages juridiske diskussioner have selv den mindste martyrglorie. Det er ganske ufortjent. Der er heller ingen med forkærlighed for de frie skoler og højskolerne, der er i tvivl om, at Tvinds concernopbygning, som er foregået gennem årtier med statstilskud, bør stoppes og måske burde have været det for længst. Man må beklage, det ikke er sket.

Så meget mere grund er der til at respektere den resolute optræden, undervisningsministeren har lagt for dagen efter de sammenfaldende konklusioner, som Rigsrevisionen og Deloitte & Touche er nået frem til efter deres undersøgelse.

Jeg er ret overbevist om, at er der nogen, der ikke har ønsket dette indgreb, er det den nuværende undervisningsminister. Det sker af tungtvejende grunde på Tvinds egen foranledning. Det er ikke Tvind, der fortjener al den medlidenhed, der nu pludselig lægges for dagen af skuespillere og andre, der føler sig kaldet til at stå frem.

Det er ikke kritik og advarsler, der har manglet i årene forud, om lukkethed og stribevis af hændelsesforløb, der har fået fed presseomtale med tilhørende spørgsmål om, hvorfor i alverden der ikke var nogen fra politisk hold, der greb ind. Det er rent hyckleri, der nu rejser sig omkring Tvind, og det skal ikke sammenblendes med, at den juridiske verden endnu ikke har fundet fælles fodslag.

Undervisningsministerens vilje til at få orden i eget hus skal ikke på nogen måde nedgøres eller druknes af andre hensyn. CD står fuldt ud bag ministeren.

Godt bakket op af medierne undser Tvindfolk sig i disse dage ikke for at skubbe sagesløse elever foran sig for at samle sympati og fjerne søgelyset fra det, der er sagens kerne, nemlig udnyttelse af offentlige tilskud i en pengemaskine, hvor pengene driver værket. Det er Tvind selv, der har bragt sine elever i klemme, så man skal lade være med at rette bager for smed.